

בית משפט לתביעות קטנות ברחובות

ת"ק 4155-10-22 הלוי נ' לאן משרד כרטיסים בע"מ

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת אדנקו סבחת- חיימוביץ

התובע אופיר הלוי

נגד

הנתבעת לאן משרד כרטיסים בע"מ

פסק דין

בפני תביעה כספית בסך 11,000 ₪ לפי סעיף 30(א) לחוק התקשורת (בזק ושידורים) תשמ"ב – 1982 (להלן: "החוק") בגין משלוח 10 הודעות שהן דבר פרסומת לתיבת הדוא"ל ולטלפון הנייד של התובע.

1. אין מחלוקת בין הצדדים, כי התובע הגיש תביעה קודמת כנגד הנתבעת בגין משלוח הודעות בהתאם לסעיף 30(א) לחוק, וכי היה על הנתבעת להסיר את התובע מרשימת הדיוור. עוד אין מחלוקת, כי בפועל התובע לא הוסר והנתבעת המשיכה במשלוח ההודעות, שמהוות דבר פרסומת כהגדרתן בחוק.

2. משכך, עתר התובע לפצותו בסך 1,000 ₪ בגין כל הודעה בצירוף 1,000 ₪ בגין הוצאות וטרחה שנגרמו לו.

3. הנתבעת מנגד טענה, כי מדובר בתקלה ואין כל אינטרס והגיון שהנתבעת היתה חושפת את עצמה לסיכון להיתבע בשנית על ידי מי שכבר תבע אותה והיא אף נאלצה לשלם לו 9,000 ₪ בהליך קודם. עוד טענה הנתבעת, כי לו היו נדונות שתי התביעות יחד, הרי שספק אם התובע היה זוכה לפיצוי מעבר ל-9,000 ₪ שהנתבעת שילמה מכבר בהליך הקודם ולכן אין זה ראוי לחייב אותה בפיצוי נוסף בגין ההודעות הנוספות. החוק קובע פיצוי מקסימלי בסך 1,000 ₪ בגין כל הודעה אך בנסיבותיו של תיק זה נוכח טעות בתום לב של הנתבעת ומנגד חוסר תום לב של התובע שלא לחץ על כפתור ה"הסרה" שצורף לכל הודעה, ולא ביצע חסימה של כתובת המייל של הנתבעת, הרי שיש באלה לשלול פיצוי או לקבוע אותו ברף הנמוך.

בית משפט לתביעות קטנות ברחובות

ת"ק 4155-10-22 הלוי נ' לאן משרד כרטיסים בע"מ

תיק חיצוני:

4. התובע טען, כי פנה במספר דרכים לנתבעת בדרישה להסירו מרשימת הדיור, אך זו התעלמה והמשיכה לשלוח לו הודעות. התובע טען, כי מכח חזקת התקינות המנהלית יש לראות בדברי הדואר ששלח כאילו התקבלו אצל הנתבעת. אין בידי לקבל טענה זו, שכן התובע צירף העתק של המכתבים אבל לא צורפה אסמכתא מדואר ישראל ולא צורף מספר דואר רשום למעקב על מנת להיווכח שהמכתבים הגיעו לנתבעת וזו התעלמה מהם. אין מחלוקת, כי את מכתבו של התובע מיום 29.9.22 כן קיבלה הנתבעת שכן בא כוחה השיב לתובע כבר באותו היום. צורפו פניות של התובע לנתבעת באמצעות הדוא"ל ביום 18.7.21 וביום 11.8.21, כאשר התביעה הקודמת הוגשה באוגוסט 21 והסכם הפשרה שהגישו הצדדים אושר ביום 18.9.22.

5. משכך, ההודעות בגין הוגשה התביעה בתיק זה מיום 27.6.21 ועד ליום 28.7.21 נשלחו בטרם ניתן פסק הדין בתיק הקודם. דהיינו, לאחר פסק הדין בהליך הקודם, הוסר התובע מרשימת הדיור של הנתבעת כך שלא מדובר בנתבעת שהמשיכה במשלוח הודעות חרף פסק הדין אלא הודיעה לתובע במהלך ההליך הקודם כי ההסרה בוצעה אך בפועל היא המשיכה במשלוח ההודעות.

בשים לב למועדים בהם נשלחו ההודעות, הרי שניתן היה לשקול את תיקון כתב התביעה בתיק הקודם, כך שגם ההודעות בגין הוגשה התביעה בתיק זה ייכללו שם, שכן כתב התביעה בתיק זה הוגש באוקטובר 2022 כחוש לאחר שאושר הסדר הפשרה בתיק הקודם.

6. התובע הסביר שלא לחץ על האפשרות של "הסרה" ומסיבותיו בחר לפנות בכתב שוב ושוב לנתבעת, אף שלא זכה למענה. התובע לא טען שנהג כך בשל חשש שמדובר בגורם עלום, שכן היה ברור לו שמדובר בהודעות של הנתבעת, כך שלא היה חשש מלחיצה על "הסרה". משכך, הרושם הוא, כי התובע בחר להגדיל את הוצאותיו ואף לא להביא להפסקת המשך משלוח ההודעות בלחיצה פשוטה על "הסרה" והעדיף להוציא שוב ושוב מכתבי התראה. אני סבורה, כי התנהלות זו אינה מתיישבת עם התכליות שבבסיס החוק.

ברע"א 2904/14 גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ (27.7.14) קבע השופט רובינשטיין מפורשות, כי אין על התובעת חובה להקטנת הנזק, ובמילותיו- "הפיצויים הניתנים על פי סעיף 30א לחוק הם כאמור פיצויים לדוגמא, דהיינו – אינם נגזרים ישירות ממידת הנזק הקונקרטי אשר נגרם למאן דהוא. בפיצויים מעין אלה, לא הטיל המחוקק על הנפגע חובה שבדין להקטין את נזקו (ואין באמור, כמובן, כדי להפחית מחובתו של הנפגע, ככל בעל דין בכל עניין משפטי, לנהוג בתום לב), כנראה מתוך רצון לסייע בשירוש התופעה..." (עמוד 9).

בית משפט לתביעות קטנות ברחובות

ת"ק 4155-10-22 הלוי נ' לאן משרד כרטיסים בע"מ

תיק חיצוני:

לנוכח נסיבותיו הייחודיות של תיק זה, התנהלות התובע, אי מימוש האפשרות להסרה מרשימת הדיור, הינה שיקול שילקח בחשבון אך אינה שיקול מכריע.

בין כחלק מחובת תום הלב הנדרשת מתובע אבל בעיקר בשל תכליתו של החוק שנועד לתת כלים בידי האזרח להילחם בתופעה המטרידה של משלוח הודעות ללא קבלת הסכמה, הרי שיש לטעמי טעם לפגם במקום בו תובע טוען, כי היה מטרד בהודעות שנשלחו אליו אך הוא לא מצא לנכון לבקש את הסרתן מרשימת התפוצה המטרידה, אף שאין חשש לגבי זהות הנתבעת והעדיף לקבל את ההודעות המטרידות שוב ושוב.

אין בדבריי אלה לומר חלילה, כי התובע פעל שלא בתום לב אלא להבהיר, שבבחינת מידת המטרד שגורמים הפרסומים לתובע יש לקחת בחשבון את פעולותיו למניעת המשך הטרדתו על ידי אותן הודעות להן לא נתן את הסכמתו.

בעניינינו, העובדה שהצדדים סיימו הליך קודם בהסדר פשרה מלמדת שההרתעה הושגה והנתבעת הסירה את התובע מרשימת הדיור, וכי מחדלה הוא בתקופה שסמוכה למועד הגשת התביעה הקודמת (ובטרם ניתן פסק הדין שם).

7. לנוכח תכלית החוק, שהינה הרתעה יעילה ואכיפה בנסיבות קונקרטיות ולא למטרת ענישה, בהתחשב בהיקף ההודעות ותוכנן ובשים לב לפעולות התובע כמפורט לעיל, אני מקבלת את התביעה בחלקה ומורה לנתבעת לשלם לתובע סך של 2,000 ₪ בגין משלוח ההודעות, בצירוף הוצאות משפט בסך 500 ₪, וזאת בתוך 30 יום ממועד קבלת פסק הדין, שאם לא כן יישא הפרשי הצמדה וריבית מהיום ועד לתשלום בפועל.

ניתן להגיש בקשת רשות ערעור בתוך 15 ימים לבית המשפט המחוזי מרכז - לוד.

המזכירות תשלח עותק פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, ו' אייר תשפ"ג, 27 אפריל 2023, בהעדר הצדדים.

אדנקו סבחת- חיימוביץ, שופטת

